

LAKIALOITE 122/2005 vp

Laki tuloverolain 93 §:n muuttamisesta

Eduskunnalle

Hallitus ei esitä asunnon ja työpaikan välisten matkojen vähennyskelpoisuuteen muutoksia vuodelle 2006. Ansiotulosta saadaan vuoden 2005 verotuksessa tulonhankkimismenoina vähentää asunnon ja työpaikan välisiä matkakustannuksia halvimman kulkuneuvon käyttökustannusten mukaan laskettuina enintään 4 700 euroa siltä osin kuin ne ylittävät 500 euron omavastuun. Siten enimmäismääräisen vähennyksen saa silloin, kun asunnon ja työpaikan väliset matkakustannukset ovat vähintään 5 200 euroa, mikä toteutuu omaa autoa käytettäessä suuntaansa noin 55 kilometrin pituisella päivittäisellä työmatkalla.

Matkakuluvähennys on yksi keskeisimmistä tuloverotuksen vähennyksistä, mikä on ymmärrettävää harvaan asutussa pitkien välimatkojen maassa. Viimeisimmässä valmistuneessa verotuksessa (vuosi 2003) vähennettyjen matkakulujen kokonaissumma oli 916 miljoonaa euroa. Matkakuluja vähensi verotuksessaan yhteensä 717 000 suomalaista, jolloin keskimääräinen vähennettyjen matkakulujen määrä oli 1 276 euroa.

Työllisyyden kannalta matkakuluvähennyksen omavastuuosuudella on eniten merkitystä. Omavastuuta laskemalla voidaan helpottaa molempien puolisoitten työllistymistä, sillä erityisesti muuttotappioalueilla ongelmana usein on se, etteivät molemmat puoliset löydä samalta paikkakunnalta koulutusta vastaavaa työtä. Samalla kannustetaan vastaanottamaan työtä hie-
man pidemmänkin työmatkan päästä sellaisissa-
kin — nykyisin valitettavan yleisissä — tapauk-
sissa, joissa kyseessä ei ole pysyvä työsuhte.

Sama koskee sellaisten töiden vastaanottamista, joita kokeillaan, mutta joista ei välttämättä tule työllistyvän elämänuraa. Omavastuuta pienentämällä voitaisiin hillitä muuttoliikettä kasvukeskuksiin ja sekä tukea muuttotappioalueita että helpottaa kasvukeskusten palvelutuotannon kuormittumista.

Matkakuluvähennyksen ylärajan korotuksella voitaisiin osaltaan kannustaa ihmisiä hakeutumaan entistä pidemmän matkan takaa työhön. Tällöin tuettaisiin selkeästi pidempiä työmatkoja, esimerkiksi Rovaniemeltä tai Oulusta Helsinkiin. Edullisillakin lentolipuilla työssäkäynti Helsingissä ja viikonloppujen viettäminen esimerkiksi Rovaniemellä perheen luona maksaa vuodessa noin 7 500 euroa pelkkinä lentomatkojen kustannuksina. Nämä matkat eivät ajallisesti edes ole pitkiä, sillä lentoaika on sama kuin monen julkista liikennettä pääkaupunkiseudulla käyttävän päivittäinen työmatka-aika. Ylärajan nostaminen koskisi suhteellisen pientä määrää palkansaajia, arviolta 20 000—25 000 henkilöä. Nostoa puoltaa myös se, että vähennyskelpoisuuden enimmäismäärää on viimeksi korotettu vuoden 2000 verotuksessa.

Kokoomuksen eduskuntaryhmä esittää työmatkakulujen verovähennyksen parantamista työvoiman liikkuvuuden lisäämiseksi. Esitämme verovähennyksen omavastuun pudottamista 450 euroon ja vähennyksen enimmäismäärän korottamista 5 500 euroon. Kustannusvaikutuksia voidaan arvioida vuoden 2003 verotietojen perusteella. Vähennyksen omavastuuosuuden alentaminen on luonnollisesti merkittävästi kalliim-

paa kuin enimmäismäärän korottaminen. Arvioimme verotuottomenetysten olevan 10 miljoonan euron luokkaa.

Edellä olevan perusteella ehdotamme,

että eduskunta hyväksyy seuraavan lakiehdotuksen:

Laki

tuloverolain 93 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 30 päivänä joulukuuta 1992 annetun tuloverolain (1535/1992) 93 §:n 1 momentti, sellaisena kuin se on laissa 896/2001, seuraavasti:

93 §

Asunnon ja työpaikan väliset matkakustannukset

Ansiotulon hankkimisesta johtuneina menoina pidetään myös matkakustannuksia asunnosta työpaikkaan ja takaisin halvimman kulkuneuvon käyttökustannusten mukaan laskettuina. Näitä matkakustannuksia voidaan kuitenkin vä-

hentää enintään 5 500 euroa ja vain siltä osin kuin ne ylittävät verovuonna 450 euron (*omavastuuosuus*).

— — — — —
Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2006.

Helsingissä 3 päivänä lokakuuta 2005

Ben Zyskowicz /kok
Eero Akaan-Penttilä /kok
Sirpa Asko-Seljavaara /kok
Kaarina Dromberg /kok
Leena Harkimo /kok
Pertti Hemmilä /kok
Hanna-Leena Hemming /kok
Anne Holmlund /kok
Jyri Häkämies /kok
Marjukka Karttunen /kok
Jyrki Katainen /kok
Jari Koskinen /kok
Pekka Kuosmanen /kok
Esko Kurvinen /kok
Jere Lahti /kok
Kalevi Lamminen /kok
Jouko Laxell /kok

Suvi Lindén /kok
Marjo Matikainen-Kallström /kok
Olli Nepponen /kok
Tuija Nurmi /kok
Heikki A. Ollila /kok
Reijo Paajanen /kok
Maija Perho /kok
Lyly Rajala /kok
Paula Risikko /kok
Martin Saarikangas /kok
Petri Salo /kok
Sari Sarkomaa /kok
Kimmo Sasi /kok
Arto Satonen /kok
Timo Seppälä /kok
Juhani Sjöblom /kok
Marja Tiura /kok

LA 122/2005 vp — Ben Zyskowitz /kok ym.

Irja Tulonen /kok
Raija Vahasalo /kok
Jan Vapaavuori /kok

Ahti Vielma /kok
Jari Vilén /kok
Lasse Virén /kok